

SPY ympäristötoimikunta 16.9.2026

SPY ympäristötoimikunta 16.9.2026

1. Kokouksen avaus
2. Edellisen kokouksen muistio
3. Katsaus pakkausalaan koskevaan sääntelyyn
 - Pakkaus- ja pakkausjäteasetus PPWR:
 - FAQ 2.8.2026
4. Pakkausten tuottajavastuu
 - Tuottajayhteisöjen ja Ringin kuulumiset
5. SPY:n koulutukset ja tapahtumat
6. Muut asiat
 - Suomen kiertotalouslain valmistelu ja EU:n kiertotalousasetus
7. Seuraavat kokoukset
8. Kokouksen päättäminen

SPY ympäristötoimikunta 16.9.2026

1. Kokouksen avaus
2. Edellisen kokouksen muistio
3. Katsaus pakkausalaan koskevaan sääntelyyn
 - Pakkaus- ja pakkausjäteasetus PPWR:
 - FAQ 1.8.2026
4. Pakkausten tuottajavastuu
 - Tuottajayhteisöjen ja Ringin kuulumiset
5. SPY:n koulutukset ja tapahtumat
6. Muut asiat
 - Suomen kiertotalouslain valmistelu ja EU:n kiertotalousasetus
7. Seuraavat kokoukset
8. Kokouksen päättäminen

SPY ympäristötoimikunta 16.9.2026

1. Kokouksen avaus
2. Edellisen kokouksen muistio
3. Katsaus pakkausalaan koskevaan sääntelyyn
 - Pakkaus- ja pakkausjäteasetus PPWR:
 - FAQ 1.8.2026
4. Pakkausten tuottajavastuu
 - Tuottajayhteisöjen ja Ringin kuulumiset
5. SPY:n koulutukset ja tapahtumat
6. Muut asiat
 - Suomen kiertotalouslain valmistelu ja EU:n kiertotalousasetus
7. Seuraavat kokoukset
8. Kokouksen päättäminen

2. AIKATAULU: SÄÄDÖKSEN JA OHJEISTUKSEN ETENEMINEN

PPWR FAQ 2. painos

Keskeiset muutokset ja
tulkintauudistukset

1. elokuuta 2026

1. YLEISKATSAUS

20 lukua

Yli 30 uutta tai olennaisesti tarkistettua kohtaa

Uusi luku XVI: Valvonta ohjauksen ensimmäisten veloitteiden soveltamisen jälkeen

PPWR-asetusta aletaan soveltaa **12. elokuuta 2026**

Uusi FAQ julkaistiin vain 11 päivää ennen soveltamispäivää (1.8.2026) keskellä kesälomakautta

Useat täsmennykset muuttavat jälkikäteisen tulkintokehystä, jonka perusteella toimijoiden vaatimustenmukaisuusohjelmat on jo suunniteltu ja toteutettu.

Sisällysluettelo

- I. Johdanto, aihe, tarkoitus ja soveltamisala
- II. Määritelmät
- III. Huolta aiheuttavat aineet
- IV. Kierrätettävyys
- V. Kierrätysmuovin osuus muovipakkauksissa
- VI. Kompostoitavuus
- VII. Pakkausten minimointi
- VIII. Merkinnät
- IX. Ympäristöväittämät
- X. Valmistajien velvoitteet
- XI. Tyhjä tila
- XII. Kiellot ja tiettyjen pakkausten käyttö
- XIII. Uudelleenkäyttö ja uudelleentäyttö
- XIV. Muoviset kantokassit
- XV. Pakkausten vaatimustenmukaisuuden arviointi
- XVI. Uusien sääntöjen täytäntöönpano
- XVII. Jätteiden synnyn ehkäisy
- XVIII. Laajennettu tuottajavastuu
- XIX. Palautus- ja keräysjärjestelmät
- XX. Pantti- ja palautusjärjestelmät

II. Määritelmät

Valmistaja vs. tuottaja

- Valmistaja: saattaa pakkauksen EU-markkinoille
- Tuottaja: asettaa pakatun tuotteen saataville EU:n jäsenvaltion markkinoille
- Velvoitteet eri tasoilla

II. Määritelmät

3) Pidetäänkö kirjeitä, laskuja, tiliotteita ja muuta viestintään tarkoitettua kirjeenvaihtoa sisältäviä kirjekuoria PPWR:n mukaisena pakkauksena? UUTTA!

Se, katsotaanko jokin esine pakkaukseksi, arvioidaan PPWR:n 3 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa esitetyn pakkausmääritelmän perusteella. Lisäksi asetuksen liitteessä I on suuntaa-antava luettelo esineistä, joita pidetään pakkauksina, ja esineistä, joita ei pidetä.

Pakkaus määritellään PPWR:n 3 artiklan 1 kohdassa seuraavasti: ”esine, riippumatta siitä, mistä materiaaleista se on valmistettu, joka on tarkoitettu talouden toimijan käytettäväksi tuotteiden säilyttämiseen, suojaamiseen, käsittelyyn, toimittamiseen tai esillepanoon toiselle talouden toimijalle tai loppukäyttäjälle, ja joka voidaan erottaa pakkausmuodon perusteella sen toiminnon, materiaalin ja suunnittelun mukaan...”

Kirjeitä, laskuja, tiliotteita ja muuta viestintätarkoituksessa lähetettävää kirjeenvaihtoa ei PPWR:n pakkausmääritelmän soveltamisessa pidetä tuotteina. Kirjekuoria, jotka sisältävät tällaisia asiakirjoja, ei ole tarkoitettu ”tuotteiden säilyttämiseen, suojaamiseen, käsittelyyn, toimittamiseen tai esillepanoon”.

Tämä on erotettava tyhjiä kirjekuorista, jotka on tarkoitettu tuotteiden säilyttämiseen, suojaamiseen, käsittelyyn, toimittamiseen tai esillepanoon, sekä kirjekuorista, jotka sisältävät tuotteen (kuten luettelon tai aikakauslehden) — molempia pidetään pakkauksina.

Lopuksi: tyhjiä kirjekuoria, joita myydään supermarketissa kuluttajille yksityiskäyttöön, ei katsota pakkauksiksi.

II. Määritelmät

4) Mitä eroa on myynti-, ryhmä- ja kuljetuspakkauksilla? UUTTA!

Myynti-, ryhmä- ja kuljetuspakkaukset määritellään PPWR:ssä erikseen niiden käyttötarkoituksen perusteella. Niihin sovelletaan myös PPWR:ssä erilaisia vaatimuksia.

Myyntipakkaus (3 artiklan 1 kohdan 5 alakohta) on pakkaus, joka muodostaa yhdessä tuotteen kanssa loppukäyttäjälle myytäväksi tarkoitetun myyntiyksikön. Myyntipakkaus on usein suorassa kosketuksessa tuotteeseen ja suunniteltu tietyille tuotteille sen erityistarpeiden ja ominaisuuksien mukaan.

Myyntipakkausta käytetään tyypillisesti myös tuotteen brändäykseen ja kuluttajainformaatioon.

Ryhmäpakkaus (3 artiklan 1 kohdan 6 alakohta) on pakkaus, joka kokoa yhteen useita myyntiyksiköitä (pakattuja tuotteita). Siinä näkyy usein kyseisen tuotteen nimi, ja se voidaan poistaa muuttamatta tuotteen ominaisuuksia. Sen tarkoitus mukautuu yleensä yksittäiseen tuotteeseen, esimerkiksi varastoinnin tai hyllyesillepanon helpottamiseksi taikka sen mahdollistamiseksi tai edistämiseksi, että kuluttajat ostavat useamman kuin yhden tuotteen. Se voi olla joko osa myytävää tuotetta tai erikseen, ja tästä syystä ryhmäpakkaus voidaan hävittää joko kaupallisessa toiminnassa tai kuluttajan luona.

Kuljetuspakkaus (3 artiklan 1 kohdan 7 alakohta) muodostaa pakattujen tuotteiden uloimman kerroksen ja sitä käytetään myyntiyksiköiden kuljetuksen aikana. Siinä on usein logistiikkaa, kuljetusta ja varastointia koskevia tietoja. Kuljetuspakkaus suojaa pakattuja tuotteita vaurioilta ja helpottaa käsittelyä, ja siksi se on usein myynti- ja ryhmäpakkauksia standardoidumpi, kooltaan suurempi ja rakenteeltaan kestävämpi, ja se hävitetään tyypillisesti kaupallisessa tai teollisessa ympäristössä.

Kuitenkin verkkokauppapakkaus (3 artiklan 1 kohdan 8)), joka on kuljetuspakkauksen erityismuoto ja jota käytetään etämyynissä 'loppukäyttäjille', päättyy usein hävitettäväksi kuluttajan luona.

II. Määritelmät

‘Valmistajan’ määritelmä Uudet kohdat II.4–II.10 ja X.14

5) Kuka on kuljetuspakkauksen valmistaja? UUSI!

Pakkausta koskevan määritelmän (3 artiklan 1 kohdan 1 alakohta) mukaan kuljetuspakkausta on pidettävä pakkauksena silloin, kun se valmistetaan ja saatetaan markkinoille tarkoituksena käyttää sitä ‘[...] tuotteiden säilyttämiseen, suojaamiseen, käsittelyyn, toimittamiseen tai esillepanoon [...]’.

Kuljetuspakkauksen valmistaja on siksi määritettävä siinä vaiheessa, kun tyhjä pakkaus on saavuttanut lopullisen muotonsa. Pakkaus on lopullisessa muodossaan, kun sitä voidaan käyttää kuljetuspakkauksena ilman, että siihen lisätään enää muita osia tai liitännäiselementtejä. Tässä yhteydessä on tärkeää erottaa selvästi toisistaan kuljetukseen, käsittelyyn tai tuotteiden myyntiin käytettävien pakkaustarvikkeiden yhdistelmä ja varsinainen pakkauksen kokoamis- tai muuntamistoimenpide, kuten materiaalien muovaaminen paikan päällä tai pakkaustuotteen valmistaminen osista, jotka itsessään eivät toimi pakkauksena.

Useiden pakkaustarvikkeiden (teippi, kääre, laatikot, lavat jne.) käyttö yhdessä ei tarkoita, etteikö kukin tarvikkeista olisi jo lopullisessa muodossaan. Yhdessä pakattujen tuotteiden lähetyksessä voi olla eri valmistajien pakkauksia, ja jokaisen valmistajan on toimitettava

II. Määritelmät

tarvittavat tekniset asiakirjat ja tiedot, joilla osoitetaan vaatimustenmukaisuus EU-vaatimustenmukaisuusvakuutusta varten sovellettavien vaatimusten kanssa, kun pakkaus saatetaan markkinoille.

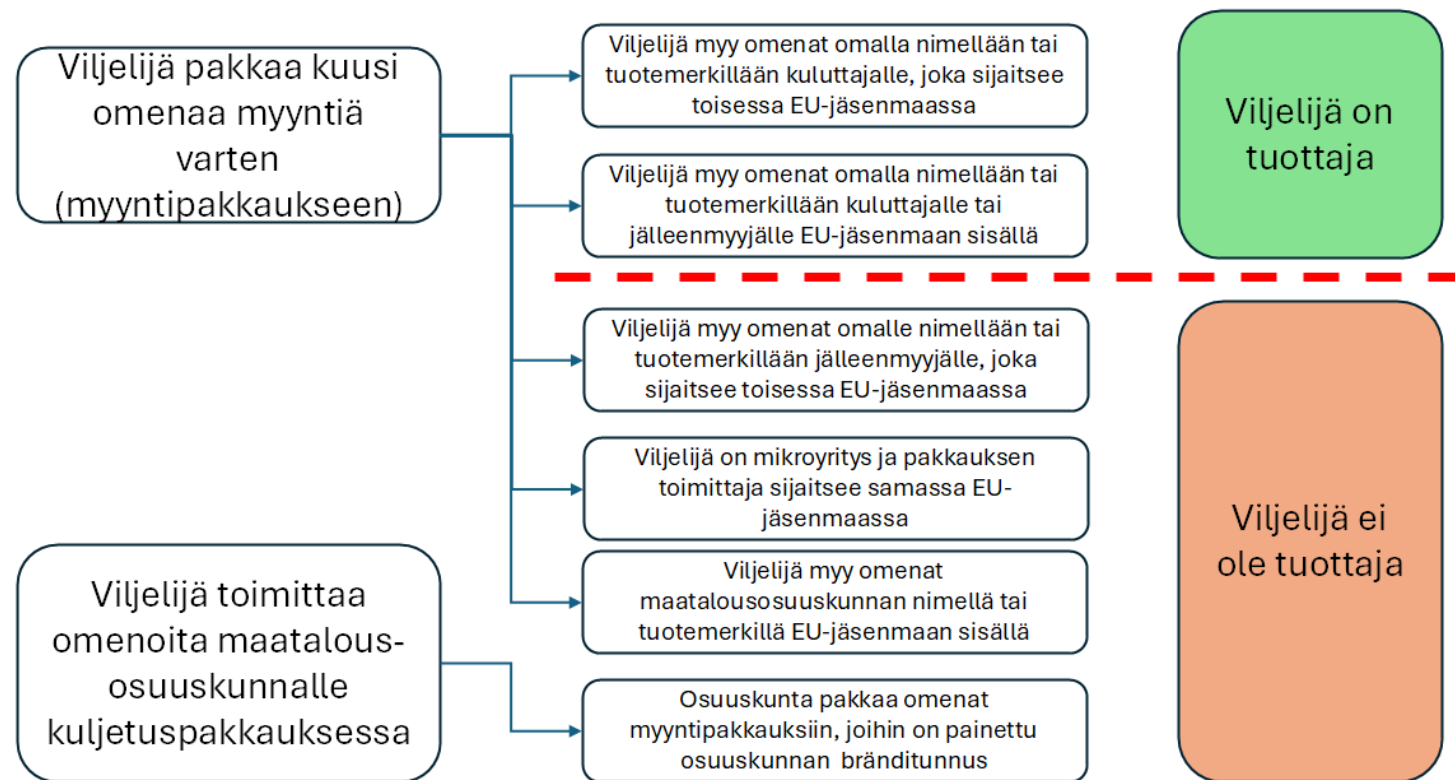
Samoin kuin myynti-, ryhmä-, palvelu- ja alkutuotannon pakkauksissa, jos kuljetuspakkaus ei sisällä nimeä tai tavaramerkkiä, ratkaiseva kriteeri sen määrittämiseksi, kuka valmistaja on, on se, kuka tekee tilauksen ja päättää kyseisen pakkauksen suunnittelumäärittelyistä. Brändäämättömissä, yleisluonteisissa kuljetuspakkauksissa tämä olisi yleensä yritys, joka fyysisesti valmistaa pakkauksen. Jos kuljetuspakkaus on varustettu nimellä tai tavaramerkillä, valmistaja on se yritys, jonka nimi tai tavaramerkki pakkauksessa on. Lisätietoja komission PPWR-ohjeistuksesta, kohta 2.

Alla on kaksi esimerkkiä siitä, kuka kuljetuspakkauksen valmistaja on:

- Pahvilaatikko on lopullisessa muodossaan, vaikka se toimitettaisiin litteänä ja vaatisi taittelun. Jos laatikossa on nimi tai tavaramerkki, nimen haltija tai tavaramerkin omistaja on 'valmistaja'. Brändittömien, standardoitujen pahvilaatikoiden osalta 'valmistaja' on se yritys, joka fyysisesti valmistaa laatikot. Jos yritys lisää laatikkoon lähetystä varten tarran, sitä ei pidetä brändäyksenä, eikä yritystä tule pitää 'valmistajana'.
- Kuormalavaan pakattujen tuotteiden stabilointiin käytettävä kiristekalvo on katsottava pakkaukseksi, kun sitä myydään rullassa, vaikka se myöhemmin leikattaisiin palakuormien käärimistä varten. 'Valmistaja' on brändittömän kalvon osalta se yritys, joka fyysisesti valmistaa kalvon ja saattaa sen markkinoille pakkauksena, ei se yritys, joka ostaa kalvon ja käyttää sitä myöhemmin tavaroiden varmistamiseen.

X. Valmistajien velvoitteet

- (14.) Kuka on nimettömän tai tavaramerkittömän, räätälöidyn kuljetuspakkauksen valmistaja? UUTTA!
 - Jos yritys tilaa toiselta yritykseltä mittatilauspakkauksen, tilaava yritys katsotaan PPWR:n mukaan valmistajaksi.
 - Tämä johtuu siitä, että pakkauksissa, joissa ei ole nimeä tai tavaramerkkiä, ratkaisevaa on se, kuka tekee tilauksen ja määrittää kyseisen pakkauksen suunnitteluvaatimukset. Jos pakkaus tehdään mittatilauksena tietylle tuotteelle, pakkauksen ominaisuudet määräytyvät tuotteen perusteella, ja siksi päätösvalta on yrityksellä, joka tilaa mittatilauspakkauksen. Pakkauksen valmistajalle toimittavan yrityksen on annettava valmistajalle tarvittavat tekniset asiakirjat PPWR:n 16 artiklan mukaisesti.

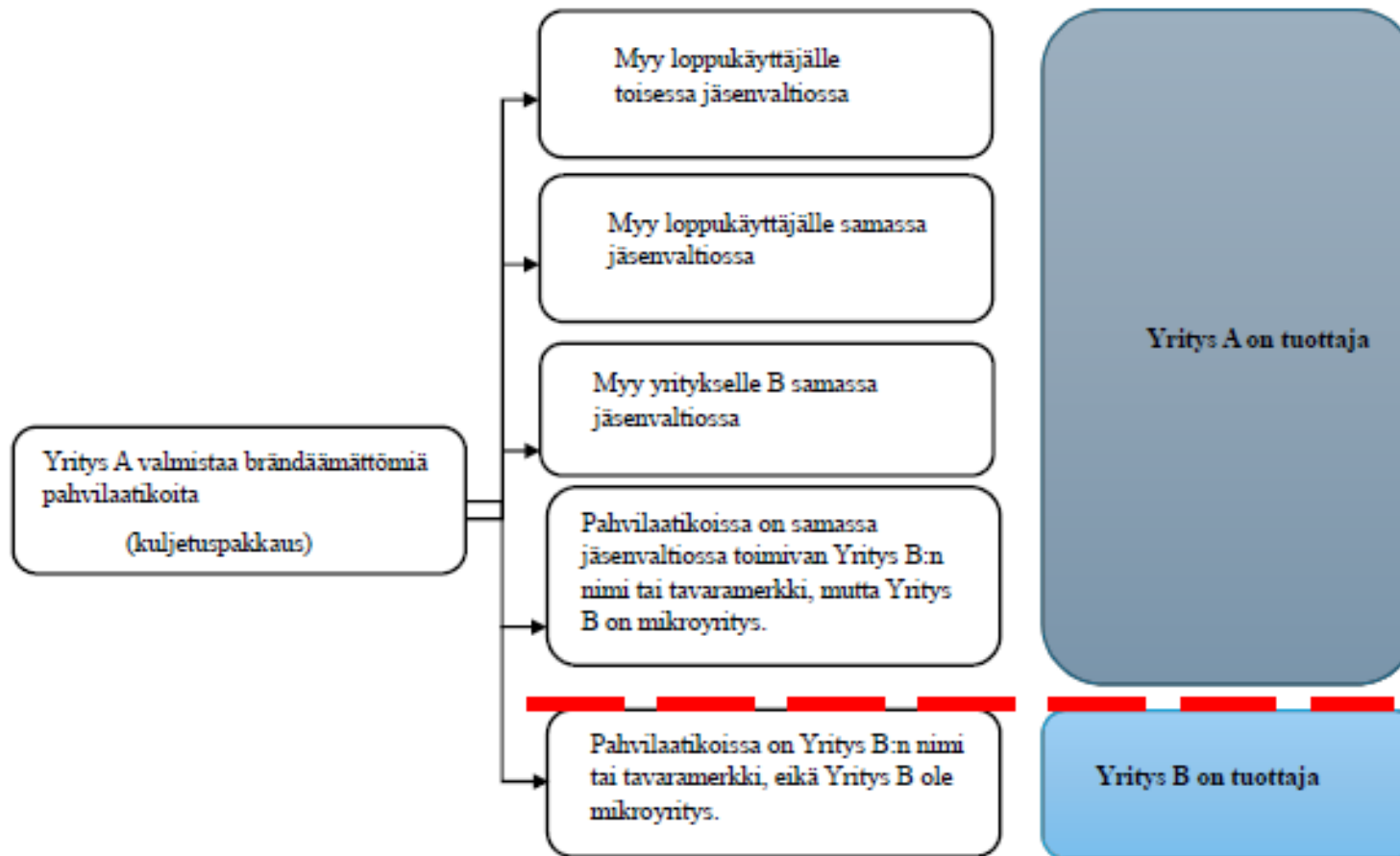

II. Määritelmät

7) Kuka on ‘valmistaja’ jos pakatussa tuotteessa on yhden yrityksen nimi ja toisen yrityksen tavaramerkki? UUTTA!

Pakkauksessa oleva nimi tai tavaramerkki on PPWR:n mukaan valmistaja-aseman kannalta yhtä painava (3 artiklan 1 kohdan 12 alakohta). Siksi jos yksi yritys valmistaa, markkinoi ja jakelee tuotteita omalla nimellään – esimerkiksi elintarvikealan vastuullisena toimijana – mutta toisen yrityksen tavaramerkin alla, valmistajaksi katsotaan se yritys, joka määrittää pakkauksen suunnittelun ja tekniset vaatimukset. Esimerkiksi jos lisenssinantaja, joka omistaa tavaramerkin, edellyttää, että sen tavaramerkillä markkinoille saatettava tuote on tietyssä pakkausratkaisussa, jotta sen tuotteissa käytettävät pakkaukset ovat samanlaisia jäsenvaltioissa tai maailmanlaajuisesti, tavaramerkin omistajaa pidetään valmistajana. Sen sijaan lisenssinantajia, joiden tavaramerkki voi näkyä pakkauksessa mutta jotka eivät määritä pakkauksen ominaisuuksia, ei tulisi pitää valmistajana. Siksi tarvitaan tapauskohtainen arviointi, joka perustuu niiden kahden yrityksen väliseen sopimukseen, joiden nimi ja tavaramerkki ovat pakkauksessa, jotta voidaan todeta, kenellä on ratkaiseva päätösvalta.

10) Kuka on ”tuottaja”, kun myyntipakkausta käytetään myös kuljetukseen? UUTTA!

II. Määritelmät

Markkinoille saattaminen

13) Katsotaanko tuotteen osien kuljettamiseen tuotantopaikkojen välillä käytettävä pakkaus (viimeistelyä tai kokoonpanoa varten) markkinoille saatetuksi ja siten PPWR-sääntöjen piiriin kuuluvaksi? UUTTA!

PPWR:n 3 artiklan 10 kohdan mukaan ”markkinoille saattaminen” tapahtuu, kun pakkaus ”ensimmäisen kerran asetetaan saataville unionin markkinoilla”, olipa se tyhjä tai tuotteen kanssa. PPWR:n 3 artiklan 9 kohdassa ”markkinoilla saataville asettaminen” määritellään ”pakkauksen toimittamiseksi — tyhjänä tai tuotteen kanssa — jakelua, kulutusta tai käyttöä varten unionin markkinoilla kaupallisen toiminnan yhteydessä, joko maksua vastaan tai maksutta”.

Pakkauksen on noudatettava PPWR:n sääntöjä silloin, kun se saatetaan markkinoille. Jos pakkausta ei ole vielä saatettu markkinoille — esimerkiksi jos sen on valmistanut sama yritys, joka vastaa myös tuotteen osista, eikä pakkaus ole ollut osana mitään kaupallista liiketoimea — siihen ei sovelleta PPWR:n sääntöjä.

III. Huolta aiheuttavat aineet

8) ja 9) EN 13428:2004 voidaan käyttää toistaiseksi

- yhdenmukaistetun standardin EN 13428:2004 „liite C, joka koskee ”vaarallisten aineiden tai valmisteiden minimointia ja vaatimustenmukaisuuden osoittamista”, ei voi enää luoda olettaa vaatimustenmukaisuudesta uusia SoC-aineita koskevia sääntöjä vastaan. Siihen asti, kunnes päivitetty yhdenmukaistettu standardi on saatavilla, voidaan kuitenkin käyttää nykyistä standardia EN 13428:2004

10) Raskasmetallit: CR 13695-1/2000

- Tämä ei ole uusi velvoite. Valmistajien on jo aiemmin pitänyt noudattaa tätä velvoitetta kumotun pakkaus- ja pakkausjätedirektiivin 11 artiklan nojalla 10 . Noudattamisen osoittamiseksi suositellaan käyttämään CEN-raporttia CR 13695-1/2000 Pakkaukset – Vaatimukset neljän raskasmetallin ja muiden pakkauksissa esiintyvien vaarallisten aineiden mittaamiselle ja todentamiselle sekä niiden ympäristöön vapautumisen arvioinnille – Osa 1: Vaatimukset pakkauksissa esiintyvien neljän raskasmetallin mittaamiselle ja todentamiselle

17) PFAS

- Ei harmonisoitua testimenetelmää
- Kolmivaiheinen menetelmä ei standardi
- PFAS-aineita koskevien 5 artiklan 5 kohdan raja-arvojen osoittamiseen ei vielä ole olemassa yhdenmukaistettua testausmenetelmää. Komission tiedonannossa C/2026/3084 esitetty kolmivaiheinen lähestymistapa (kokonaisfluoriseulonta, pyrolyysi-GC/MS ja TOP-analyysi) ei perustu harmonisoituun standardiin eikä määriteltyyn vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyyn.
- Koska 5 artiklan 5 kohtaa sovelletaan elintarvikekontaktipakkauksiin 12. elokuuta 2026 alkaen, toimijoilta puuttuu edelleen unionin tasolla määritelty tapa osoittaa vaatimustenmukaisuus

21) ADR-poikkeus teräksisille kaasusylintereille

- vaarallisten turvallisuussäännökset ylittävät PPWR:n vaatimukset, jos ne ovat ristiriidassa

V. Kierrätetty sisältö muovipakkauksissa

5) Mistä talouden toimijat tietävät, mitä kierrätysmateriaalipitoisuusvaatimuksia niiden on täytettävä? PÄIVITETTY!

Kierrätysmateriaalipitoisuusvaatimukset koskevat kaikkia myynti-, ryhmä- ja kuljetuspakkausten muoviosia.

Ensiksi talouden toimijan on selvitettävä, onko pakkaus kontaktimateriaalipakkaus. Toiseksi on määritettävä, mistä polymeeristä pakkaus on valmistettu. Näiden tietojen perusteella voidaan sitten päätellä, mitä kierrätysmateriaalipitoisuusvaatimuksia on noudatettava.

Tämä toimintalogiikka havainnollistetaan seuraavassa taulukossa.

	Pakkaus- muoto	1. vaihe: Onko pakkaus kontaktimateriaa- lipakkaus?	2. vaihe: Mistä polymeeristä pakkaus on valmistettu?	Vuonna 2030 sovellettava tavoite
Esimerkki A	Kuormalavan käärintäkalvo tavaroiden kuljetukseen	Ei Kontakti- materiaali	Muu kuin PET	Art. 7(1)(d), 35%
Esimerkki B	Juomakartonki	Kontaktimateriaali	Muu kuin PET	Art. 7(1)(b), 10 %
Esimerkki C	Kertakäyttöinen muovinen juomapullo:	Kontaktimateriaali	PET	Art. 7(1)(c), 30 %

V. Kierrätetty sisältö muovipakkauksissa

7) Tuleeko myös lasipullon muovikorkin ja etiketin täyttää kierrätysmateriaalin vaatimukset? PÄIVITETTY!

7 artiklan 5 kohdan b alakohta vapauttaa kierrätysmateriaalin vaatimuksista muoviosat, joiden osuus on alle 5 % pakkausyksikön kokonaispainosta. Vapautus koskee ainoastaan muoviosia eikä ulotu ei-muovisiin materiaaleihin.

Esimerkiksi jos kyseessä on lasipullo, jossa on metallinen korkki ja muovinen etiketti, metallikorkki ei ole muoviosa, joten siihen eivät sovellu kierrätetyn sisällön vaatimukset. Muovietiketti taas on vapautettu vaatimuksista, jos sen paino on alle 5 % koko pakkausyksikön painosta eli pullosta korkkeineen ja etiketteineen.

X. Valmistajien velvoitteet

4) Mitkä velvoitteet koskevat pakkausmateriaaleja toimittavia maahantuojaia tai jakelijoita? PÄIVITETTY!

Yleisesti ottaen pakkausten toimittajat eivät vastaa vaatimustenmukaisuusvakuutuksen laatisesta. Asetuksen 16 artiklan mukaan heidän on kuitenkin toimitettava pakkausten valmistajalle ”kaikki tiedot ja asiakirjat, joita valmistaja tarvitsee osoittaakseen, että pakkaukset ovat tämän asetuksen mukaisia”, mukaan lukien kaikki asiaankuuluvat tekniset asiakirjat. Yritys joka saattaa pakkaukset tai pakatut tuotteet EU:n markkinoille (valmistaja/maahantuoja), on oikeudellisesti vastuussa siitä, että PPWR:n olennaisia vaatimuksia noudatetaan kokonaisuudessaan, myös niitä, jotka perustuvat 5–12 artiklaan. Sen on siksi varmistettava, että käytössä ovat vaatimustenmukaiset pakkaukset, hankkimalla tarvittavat asiakirjat omilta toimittajiltaan. Toimittajien on annettava nämä tiedot ja asiakirjat 16 artiklan 1 kohdan mukaisesti, eikä niillä siten ole oikeutta kieltäytyä toimittamasta valmistajalle asiaankuuluvaa dokumentaatiota.

5) Mitä pitäisi tapahtua varastossa oleville tai jo ennen 12. elokuuta 2026 valmistetuille pakkauksille, joita ei ole vielä saatettu markkinoille kyseiseen päivään mennessä? Joudutaanko ne hävittämään, valmistamaan uudelleen tai merkitsemään uudelleen? UUSI!

Pakkauksia, joita ei ole saatettu markkinoille 12. elokuuta 2026 mennessä mutta jotka on jo valmistettu ja ovat varastossa, ei tarvitse hävittää, valmistaa uudelleen eikä uudelleenmerkitä. Jotta 15 artiklan 5 ja 6 kohdan vaatimukset täyttyvät – eli että pakkauksessa on yksilöllinen tunnistus sekä valmistajan nimi ja osoite – tarvittavat tiedot voidaan antaa mukana seuraavassa asiakirjassa. Sama koskee myös uudelleenkäytettäviä pakkauksia, jotka on jo saatettu markkinoille. Sen sijaan 12. elokuuta 2026 jälkeen valmistettujen pakkausten osalta mukana seuraavaa asiakirjaa saa käyttää vain silloin, kun yksilöllistä tunnistusta sekä nimeä ja osoitetta ei ole mahdollista kiinnittää suoraan pakkaukseen.

Ennen 12. elokuuta 2026 markkinoille saatetut pakkaukset voivat pysyä markkinoilla, vaikka ne eivät täyttäisi PPWR-vaatimuksia.

X. Valmistajien velvoitteet

7) Missä tilanteissa 15 artiklan 5 ja 6 kohdan velvoitteet voidaan täyttää pakkauksen mukana toimitettavilla asiakirjoilla? UUTTA!

Näitä velvoitteita sovelletaan kaikkiin pakkauksiin, jotka saatetaan markkinoille 12. elokuuta 2026 jälkeen, riippumatta pakkauksen tyypistä tai käytetystä materiaalista.

Jos pakkauksen koko tai luonne ei mahdollista yksilöllisen tunnisteen sekä valmistajan nimen ja osoitteen kiinnittämistä PPWR:n 15 artiklan 5 ja 6 kohdan mukaisesti, **tiedot voidaan antaa pakkauksen mukana toimitettavassa asiakirjassa**. Se, voidaanko tiedot kiinnittää itse pakkaukseen, tulisi arvioida tapauskohtaisesti ottaen huomioon pakkauksen fyysiset mitat, muoto ja toiminnalliset ominaisuudet. Lisäksi pakkaukset, joita ei ole saatettu markkinoille 12. elokuuta 2026 mennessä mutta jotka on jo valmistettu tai jotka ovat varastossa, voivat myös käyttää mukana toimitettavaa asiakirjaa näiden vaatimusten täyttämiseksi ennen markkinoille saattamista.

8) Käytännössä: tarkoittavatko 15 artiklan 5 kohdan vaatimukset, että jokainen yksittäinen pakkausyksikkö on voitava jäljittää? UUTTA!

15 artiklan 5 kohdan mukaan pakkauksessa on oltava tiedot, joiden avulla se voidaan yksilöidä, kuten sarjanumero, eränumero tai muu vastaava tunniste. Tämän säännöksen tarkoituksena on helpottaa markkinoille saatettujen pakkausten jäljitettävyyttä vaatimustenmukaisuuden todentamista ja markkinavalvontaa varten – eli mahdollistaa pakkauksen tunnistaminen (esimerkiksi pakkaustyyppi, malli tai tuotantoerä), jotta se voidaan yhdistää asiaankuuluvaan tekniseen dokumentaatioon ja vaatimustenmukaisuusvakuutukseen.

Asetus ei edellytä, että pakkausyksikön jokainen osa merkitään erikseen jäljitettävyyttä varten. Esimerkiksi jogurttipikarissa, jossa on muovinen kuppi, kansi sekä holkki tai etiketti, riittää yleensä, että vaaditut tiedot esitetään vain yhdessä myyntipakkauksen osassa.

Lisäksi, jos pakkauksen koko tai luonne ei mahdollista tunnisteen merkitsemistä itse pakkaukseen, 15 artiklan 5 kohdan mukaan tiedot voidaan antaa pakatun tuotteen mukana toimitettavassa asiakirjassa.

Yleisesti ottaen tunnistetiedot voidaan antaa eränumeron tai muun vastaavan keinon avulla, ja ne voivat koskea pakkaustyyppiä tai valmistuserää yksittäisten kappaleiden sijaan. Yleisesti käytetyt ja standardoidut pakkaustuotteet, kuten teipit, tavanomaiset muovipussit tai toimittajilta hankitut kuivausainetaskut, ovat yleensä jäljitettävissä valmistuserän tasolla, eivät jokaisen yksittäisen kappaleen tasolla.

X. Valmistajien velvoitteet

9) Voivatko valmistajat siirtää vastuita kolmansille osapuolille? UUTTA!

Kuten 15 artiklan 1 kohdassa todetaan, valmistajat vastaavat siitä, että niiden markkinoille saattamat pakkaukset ovat PPWR-sääntöjen mukaisia. Ennen pakkauksen saattamista markkinoille valmistajan on siksi toteutettava tietyt vaiheet, mukaan lukien 15 artiklan 2 kohdassa kuvatut: suoritettava vaatimustenmukaisuuden arviointimenettely, laadittava EU vaatimustenmukaisuusvakuutus ja koottava muu tarvittava tekninen asiakirja-aineisto (ks. 38 ja 39 artikla sekä liitteet VII ja VIII).

Vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelystä: 15 artiklan 2 kohdan mukaan valmistajat voivat tehdä sen itse tai valita että se tehdään heidän puolestaan (esim. laboratorion tai sertifiointijärjestelmä). EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksesta: artiklan 17 mukaan sen voi laatia valmistaja (artiklan 16(1) nojalla toimittajilta saatujen tietojen ja asiakirjojen perusteella) tai sen voi laatia valtuutettu edustaja, jonka valmistaja on nimennyt kirjallisella valtuutuksella (tällöinkin EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksen vaatimustenmukaisuudesta kokonaisvastuu säilyy valmistajalla). Teknisen dokumentaation osalta: kuten artiklassa 17 todetaan, velvollisuutta laatia se ei voi siirtää toiselle. Valmistajien on siksi kannettava tämä vastuu itse.

PPWR-asetuksen 16 artikla velvoittaa toimittajat toimittamaan valmistajille vaatimustenmukaisuuden osoittamiseksi tarvittavat olennaiset tiedot ja asiakirjat. Asetus luo siten järjestelmän, jossa pakkaustoimittaja antaa vaatimustenmukaisuuden osoittamiseen tarvittavat tekniset tiedot, mutta valmistaja pysyy talouden toimijana, jolla on lainmukainen vastuu vaatimusten mukaisen pakkauksen saattamisesta markkinoille.

Kuten artiklan 17(2) mukaan kuitenkin myös selvästi todetaan, valmistajan nimeämä valtuutettu edustaja voidaan asettaa vastuuseen tietyistä muista tehtävistä. Näihin kuuluu muun muassa vaatimustenmukaisuusvakuutuksen ja teknisen dokumentaation pitäminen kansallisten viranomaisten saatavilla vaaditun ajan, yhteistyö kansallisten viranomaisten kanssa sekä asiaankuuluvien asiakirjojen toimittaminen heille valmistajan puolesta.

Riippumatta siitä, kenet valmistaja mahdollisesti nimeää hoitamaan osaa edellä mainituista tehtävistä, valmistaja säilyy PPWR:n mukaisen pakkausten vaatimustenmukaisuuden osalta ainoana talouden toimijana, jolla on oikeudellinen vastuu, eikä tätä vastuuta voida siirtää sopimusjärjestelyin.

X. Valmistajien velvoitteet

10) Valmistajien ja maahantuojien on säilytettävä tiedot pakkaustensa ”konseptisuunnittelusta, valmistuspiirustuksista ja osien materiaaleista”. Riittääkö, että toimittajat säilyttävät nämä suunnittelutiedot ja toimittavat ne viranomaisille pyydettyäessä? UUTTA!

Valmistajalla on oikeudellinen vastuu siitä, että sen markkinoille saattama pakkaus täyttää PPWR:n velvoitteet, mukaan lukien artikloista 5–12 johtuvat vaatimukset. Vaatimustenmukaisuuden osoittamiseksi kansallisille viranomaisille artikloissa 15(3) ja 18(7) säädetään, että pakkausten valmistajien ja maahantuojien on säilytettävä liitteessä VII tarkoitettu tekninen dokumentaatio 5 vuoden ajan kertakäyttöpakkauksista ja 10 vuoden ajan uudelleenkäytettävistä pakkauksista.

Liitteessä VII todetaan, että teknisen dokumentaation on vähintään sisällettävä ”konseptisuunnittelu, valmistuspiirustukset ja osien materiaalit”. Vaikka valmistajien on noudatettava tätä vaatimusta, niiden tulee varmistaa kaupallisesti arkaluonteisten tietojen luottamuksellisuus sovellettavan EU- ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

11) Artikla 18 asettaa velvoitteita maahantuojille. Mitä maahantuojan tulee ottaa huomioon? UUSI!

Jos pakkaus tuodaan EU:n ulkopuolisesta maasta, maahantuojan vastuulla on varmistaa, että EU:n ulkopuolelle sijoittautunut valmistaja on noudattanut PPWR-asetuksen soveltuvia vaatimuksia.

Tämän osoittamiseksi maahantuojan on 12. elokuuta 2026 alkaen varmistettava, että:

- 38 artiklassa tarkoitettu vaatimustenmukaisuuden arviointimenettely on toteutettu kolmannessa maassa toimivan valmistajan toimesta ja että kyseinen valmistaja on laatinut vaatimustenmukaisuusvakuutuksen;
- Valmistaja on noudattanut 15 artiklan 5 ja 6 kohdan vaatimuksia;

Pakkauksen mukana toimitetaan vaaditut asiakirjat. 18 artiklan mukaan maahantuojan on ilmoitettava pakkauksessa – tai jos se ei ole mahdollista, mukana seuraavassa asiakirjassa – nimensä, rekisteröity toiminimensä tai rekisteröity tavaramerkkinsä sekä postiosoitteensa ja (jos saatavilla) sähköiset yhteystietonsa. Tämä koskee myös maahantuotuja yleisiä tai brändäämättömiä pakkausmateriaaleja (esim. paperiarkkeja), jotka maahantuojia aikoo saattaa markkinoille, sillä tietojen puuttuminen pakkauksesta ei poista velvollisuutta osoittaa vaatimustenmukaisuutta. Tällaiset pakkaukset markkinoille saattava maahantuojia vastaa tarvittavasta dokumentaatiosta ja vaatimustenmukaisuusvaatimusten täyttämisestä.

Lähtökohtaisesti maahantuojien tulisi käydä vuoropuhelua ja tehdä tarvittavat sopimusjärjestelyt kolmansissa maissa toimivien toimittajien tai valmistajien kanssa, jotta tuodut tuotteet täyttävät PPWR:n asiaankuuluvat vaatimukset. Yleisten ja/tai brändäämättömien maahantuotujen pakkausten osalta tuonnin yhteydessä pakkauksen mukana kulkevaa asiakirjaa, kuten rahtiasiakirjaa, voidaan käyttää 18 artiklan 2 kohdan d alakohdan vaatimusten täyttämiseen, edellyttäen että kaikki vaaditut tiedot ovat siinä mukana.

X. Valmistajien velvoitteet

12) Tuleeko EU:n kautta muihin kuin EU-maihin kuljetettavan kauttakulkupakkauksen noudattaa PPWR-sääntöjä? UUTTA!

Jos yritys tuo pakattuja tuotteita EU:hun ja vie ne myöhemmin kolmanteen maahan, pakattujen tuotteiden on täytettävä PPWR:n vaatimukset vain, jos ne saatetaan markkinoille EU:ssa.

Markkinoille saattaminen edellyttää tarjousta tai sopimusta kahden tai useamman oikeus- tai luonnollisen henkilön välillä, jolla siirretään kyseiseen tuotteeseen liittyvä omistusoikeus, hallinta tai muu varallisuus oikeus. Siksi, jos tavarat ainoastaan kulkevat EU:n kautta ilman että ne luovutetaan vapaaseen liikkeeseen tai saatetaan markkinoille, niiden ei tarvitse noudattaa PPWR:n sääntöjä.

X. Valmistajien velvoitteet

13) Voidaanko esimerkiksi elintarvikelainsäädännön jo edellyttämät tiedot katsoa riittäviksi PPWR:n 15 artiklan 5 ja 6 kohdan vaatimusten täyttämiseksi?
UUTTA!

Elintarvikelainsäädäntö ja PPWR ovat eri säädöskokonaisuuksia, joilla on eri tavoitteet, ja niitä tulisi siksi tarkastella toisiaan täydentävinä. Se, riittävätkö elintarvikelainsäädännön nojalla annetut tiedot PPWR:n 15 artiklan 5 ja 6 kohdan vaatimusten täyttämiseen, riippuu kyseisestä elintarvikesäännöksestä sekä annettavien tietojen luonteesta ja siitä, mihin ne on sijoitettava.

Elintarvikelainsäädännön tarkoituksiin annetut jäljitettävyystiedot eivät täytä PPWR:n 15 artiklan 5 kohdan vaatimuksia, elleivät ne varmista, että pakkaus on toimivaltaisen viranomaisen tai viranomaisten tunnistettavissa, voidaan liittää DoC:hen ja lisäksi on merkitty itse pakkaukseen tai esitetty mukana toimitettavassa asiakirjassa.

PPWR:n 15 artiklan 6 kohta: pakkauksen valmistaja on määritettävä PPWR:ssä olevan ”valmistaja”-määritelmän perusteella, kun taas [asetuksen \(EU\) N:o 1169/2011](#) elintarviketietojen antamisesta kuluttajille 24 (FIC-asetus) 8 artikla antaa joustoa sen määrittämiseen, kuka on vastuussa oleva elintarvikealan toimija. Tämän vuoksi vastuussa oleva elintarvikealan toimija ja pakkauksen valmistaja eivät välttämättä aina ole sama luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö. Se, että elintarvikelainsäädännön tarkoituksiin yksilöidään yksi toimija, ei ratkaise sitä, kuka on PPWR:n mukainen valmistaja.

Jos elintarvikealan toimija ja pakkauksen valmistaja ovat sama luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, on tärkeää varmistaa, että annettavat tiedot täyttävät molempien unionin säädösten vaatimukset. Esimerkiksi FIC-asetuksen 9 artiklan 1 kohdan h alakohdan mukaan on ilmoitettava elintarvikealan toimijan nimi tai toiminimi ja osoite, ja FIC-asetuksen 12 artikkelissa säädetään, miten nämä tiedot on esitettävä. PPWR:n 15 artiklan 6 kohdan mukaan on ilmoitettava pakkauksen valmistajan nimi, rekisteröity toiminimi tai rekisteröity tavaramerkki sekä postiosoite, johon ja – jos saatavilla – sähköiset yhteydenpitotavat, joiden kautta valmistajaan voi ottaa yhteyttä. Lisäksi PPWR:n 15 artiklan 6 kohdassa täsmennetään, miten tiedot on annettava: fyysisessä muodossa tai pakkauksessa olevassa QR-koodissa; tai jos tämä ei ole mahdollista, koontipakkauksessa olevassa QR-koodissa (kun koontipakkausta käytetään ja siinä on tietoväline tietojen antamiseksi 12 artiklan 1, 2 ja 4 kohtaan liittyen) tai tuotteen mukana seuraavassa asiakirjassa.

Sen vuoksi FIC-asetuksen mukaisesti annettavat tiedot elintarvikealan toimijasta eivät välttämättä täytä PPWR:n 15 artiklan 6 kohdassa asetettuja vaatimuksia pakkauksen valmistajaa koskevien tietojen antamisesta. Jos talouden toimija haluaa antaa yhden ja saman tietokokonaisuuden sekä elintarvikealan toimijasta että pakkauksen valmistajasta, tiedot on esitettävä tavalla, joka täyttää molempien unionin säädösten vaatimukset; pelkkä FIC-asetuksen noudattaminen ei siis riitä.

XII. Uudelleenkäyttö ja uudelleentäyttö

5) Ovatko uudelleenkäyttöjärjestelmät velvollisia hoitamaan laajennetun tuottajavastuun uudelleenkäyttöjärjestelmään osallistuvien tuottajien puolesta? UUTTA!

Lajennetun tuottajavastuun (EPR) velvoitteet koskevat kaikkia tuottajia, jotka saattavat pakkauksia unionin markkinoille, riippumatta siitä, ovatko ne kertakäyttöisiä vai uudelleenkäytettäviä.

Vaikka EPR-velvoite säilyy uudelleenkäytettävän pakkauksen tuottajalla, uudelleenkäyttöjärjestelmässä on oltava menettelyt, joilla varmistetaan, että järjestelmään kuuluvien uudelleenkäytettävien pakkausten EPR-velvoitteet pannaan täytäntöön, kuten PPWR:n liitteen VI, osan A, kohdan 1(i) mukaisesti.

Liitteen VI säännöstä on tarkasteltava sen mukaan, miten uudelleenkäyttöjärjestelmät on organisoitu. Avoimissa kiertojärjestelmissä, joissa ei ole järjestelmäoperaattoria, uudelleenkäytettävät pakkaukset kiertävät määrittelemättömän osallistujajoukon välillä komission tiedonannon kohdan 2 mukaisesti. Siksi uudelleenkäyttöjärjestelmään voi osallistua useampi kuin yksi tuottaja, joilla on vastaavat EPR-velvoitteet. Avoimissa kiertojärjestelmissä, joissa uudelleenkäyttöjärjestelmän operaattorina on usein valmistaja, vain yksi tuottaja vastaa EPR-velvoitteiden noudattamisesta.

Tuottaja voi päättää, miten se täyttää EPR-velvoitteensa, siltä osin kuin jäsenvaltio ei ole antanut tarkempia sääntöjä.

XV: Vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyn täsmennykset

Luku XV sisältää kaksi merkittävää päivitystä ja yhden uuden kohdan.

Päivitetty kohta XV.5 vahvistaa, että vaatimustenmukaisuusvakuutus laaditaan koko pakkausyksikölle eikä sen erotettaville osille. Pullo, sen suljin ja etiketti ovat yhden vaatimustenmukaisuuden arvioinnin ja yhden vaatimustenmukaisuusvakuutuksen kohteena, jossa yksittäiset osat tunnistetaan. Tämä vastaa artiklan 3 kohdan 1 alakohdan 1 mukaista pakkauksen määritelmää sekä liitteen VII rakennetta.

Päivitetty kohta XV.8 vahvistaa, ettei valmistajan tarvitse ilmoittaa toimivaltaisille viranomaisille jokaisessa jäsenvaltiossa, jonka alueella pakkaus saatetaan markkinoille. Ilmoitusvelvollisuus syntyy vain artiklan 15 kohdan 8 mukaisissa tilanteissa, joissa valmistaja saa tiedon vaatimustenvastaisuudesta, sekä artiklan 19 kohdan 5 tilanteissa, joissa jakelijalla on vastaava velvollisuus.

Tilanteessa, jossa valmistaja toimittaa tuotteita yhdestä jäsenvaltiosta toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevaan jakelijan varastoon ja jakelija edelleen toimittaa niitä muihin jäsenvaltioihin, epäiltyä vaatimustenvastaisuutta koskeva ilmoitusvelvollisuus kuuluu jakelijalle jokaisen kohdejäsenvaltion osalta.

Uusi kohta XV.14 toistaa artiklan 39 kohdan 2 määräykset vaatimustenmukaisuusvakuutuksen kielestä ilman uusia tulkintoja. Sen merkitys rajoittuu siihen, että se poistaa mahdolliset jäljellä olevat väitteet siitä, että vain yhdellä kielellä laadittu vakuutus riittäisi rajat ylittävässä markkinoille saattamisessa.

XVI: täytäntöönpanoa koskeva ohjeistus

Luku XVI on täysin uusi.

Komissio kehottaa jäsenvaltioiden markkinavalvontaviranomaisia soveltamaan 12. elokuuta 2026 alkaen voimaan tulevien velvoitteiden valvonnassa **tukevaa eikä ensisijaisesti sanktioihin perustuvaa lähestymistapaa**. Menettelyksi ehdotetaan ensin varoitusta talouden toimijalle, tämän jälkeen mahdollisuutta toteuttaa korjaavia toimia kohtuullisessa määräajassa ja vasta sitten PPWR-asetuksen artiklassa 62 säädettyjä toimenpiteitä (kielto, takaisinvetäminen tai markkinoilta poistaminen), mikäli rikkomus jatkuu. Tavoitteena on välttää häiriöt kauppavirroissa, toimitusketjuissa ja kuluttajien tavaroiden saatavuudessa.

Luvun XVI oikeudellinen luonne on kuitenkin määriteltävä tarkasti. **Kyseessä ei ole delegoitu säädös, täytäntöönpanosäädös eikä komission virallinen tiedonanto pehmeän sääntelyn muodossa. Kyse on komission yksiköiden laatiman UKK-asiakirjan luvusta, jolla ei ole sitovaa oikeudellista perustaa.** PPWR-asetuksen mukainen täytäntöönpanovalta kuuluu edelleen jäsenvaltioille. Artikla 68 velvoittaa jäsenvaltiot säätämään tehokkaista, oikeasuhteisista ja varoittavista seuraamuksista, ja artikla 62 määrittää kansallisten viranomaisten käytettävissä olevat toimenpiteet vaatimustenvastaisuuden tapauksissa. Komission kehoitus ei voi poiketa näistä säännöksistä, eikä yksikään jäsenvaltio ole velvollinen noudattamaan sitä.

Käytännössä tämä tarkoittaa, että toimijat kohtaavat valvontaympäristön, jossa osa kansallisista viranomaisista todennäköisesti noudattaa komission suosittamaa tukevaa lähestymistapaa ja osa ei.

Valvonnan pirstaloituminen ei ole sattumaa, vaan ennakoitava seuraus pehmeän sääntelyn välineestä, jota sovelletaan 27 erillisen toimivaltaisen viranomaisen harkinnan mukaan. **Toimijat eivät voi vedota lukuun XVI suojanaan niissä jäsenvaltioissa, joiden viranomaiset päättävät soveltaa suoraan PPWR-asetuksen artiklaa 62.** Luvulla on käytännön arvoa, mutta se on huomattavasti pienempi kuin sen ainoan kohdan sanamuoto saattaisi antaa ymmärtää.

XVII. Laajennettu tuottajavastuu

6) Voivatko jäsenvaltiot pyytää PPWR:ssä määriteltyä laajempia tietoja laajennetun tuottajavastuun velvoitteiden valvontaa varten? UUTTA!

PPWR yhdenmukaistaa tiedot, jotka on annettava, kun tuottajat rekisteröityvät ja ilmoittavat jäsenvaltiossa markkinoille saatettujen, kerättyjen ja kierrätettyjen pakkausten määrät jäsenvaltion tuottajarekisteriin.

PPWR-asetuksen 44 artiklan 5 kohdan mukaan jäsenvaltio voi rekisteröintiä varten edellyttää asetuksessa mainittujen tietojen lisäksi myös muita tietoja tai asiakirjoja, jos ne ovat tarpeellisia ja oikeassa suhteessa PPWR:n VIII luvussa säädettyjen laajennetun tuottajavastuun velvoitteiden noudattamisen seurantaa varten.

Jäsenvaltioiden on vahvistettava säännöt, joilla varmistetaan, että EPR-velvoitteita noudatetaan 40 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Näihin sääntöihin on sisällyttävä:

- (a) tuottajien rekisteröinti 44 artiklan mukaisesti;
- (b) 44 artiklan 7 ja 8 kohdan mukaisten raportointivaatimusten järjestäminen ja seuranta;
- (c) laajennetun tuottajavastuun velvoitteiden täytäntöönpanon valvonta 45 artiklan mukaisesti;
- (d) laajennetun tuottajavastuun velvoitteiden täyttämisen hyväksyminen 47 artiklan mukaisesti;
- (e) tietojen saattaminen saataville 56 artiklan mukaisesti.

PPWR:n VIII luvussa säädettyjen pakkausten ja pakkausjätteen hallintaa koskevien velvoitteiden täytäntöönpanon varmistamiseksi ja siltä osin kuin asiasta ei ole PPWR:ssä yhdenmukaistettu, jäsenvaltiot voivat vaatia PPWR:ssä vahvistettua laajempia tietoja, kunhan se on tarpeellista ja oikeasuhtaista.

XX. Pantti- ja palautusjärjestelmät

6) Voivatko kertakäyttöisten pakkausten pantti- ja palautusjärjestelmät rekisteröityä ja raportoida tuottajien puolesta tuottajavastuovelvoitteiden täyttämiseksi? UUTTA!

PPWR:n 50 artiklan mukaisesti perustetut kertakäyttöisten pakkausten pantti- ja palautusjärjestelmät, joilla on tuottajavastuuyhteisöihin verrattavat organisatoriset, tekniset ja taloudelliset järjestelyt, voivat rekisteröityä ja raportoida niihin osallistuvien tuottajien puolesta PPWR:n 44 artiklan 1 kohdan nojalla perustettuun tuottajarekisteriin.

Ratkaisemattomat tilanteet

- Kolmiosuhde A–B–C
- Verkkopalvelualustojen rajaukset

Kahta rakenteellista järjestelyä ei kuitenkaan käsitellä erillisillä esimerkeillä, ei UKK:n toisessa painoksessa eikä komission tiedonannon C/2026/3084 (10.6.2026) kohdassa 3.

Ensimmäinen koskee **kolmiosuhdetta**, jossa pakkaus täytetään jäsenvaltiossa A jäsenvaltioon B sijoittautuneen toimeksiantajan puolesta, minkä jälkeen pakattu tuote jaellaan jäsenvaltioon C. Tällöin valmistajan sekä eri jäsenvaltioiden tuottajien määrittely on tehtävä soveltamalla PPWR:n 3 artiklan 1 kohdan 13 ja 15 alakohtia sekä tiedonannossa esitettyä **yleisperiaatetta, jonka mukaan tuottaja on normaalisti se toimija, jonka jäsenvaltiossa pakkaus täytetään.**

Toinen avoimeksi jäänyt tilanne koskee **verkkopalvelualustoja**, jotka eivät kuulu PPWR:n 45 artiklan 4 kohdan soveltamisalaan. Kyseinen artikla koskee vain asetuksen (EU) 2022/2065 (digipalvelusäädös) III luvun 4 jakson mukaisia verkkopalvelualustojen tarjoajia ja toteuttaa kyseisen asetuksen 30 artiklan 1 kohdan d ja e alakohdan jäljitettävyyssvaatimuksia pakkausympäristössä. Näiden rajojen ulkopuolisia järjestelyjä ei käsitellä lainkaan.

4 JAKSO

Sellaisten verkkoalustojen tarjoajiin, jotka antavat kuluttajille mahdollisuuden tehdä etäsopimuksia elinkeinonharjoittajien kanssa, sovellettavat lisäsäännökset

29 artikla

Mikro- ja pienyritysten jättäminen soveltamisalan ulkopuolelle

1. Tätä jaksoa ei sovelleta verkkoalustojen tarjoajiin, jotka antavat kuluttajille mahdollisuuden tehdä etäsopimuksia sellaisten elinkeinonharjoittajien kanssa, joiden katsotaan olevan suosituksessa 2003/361/EY määriteltyjä mikroyrityksiä tai pieniä yrityksiä.

Tätä jaksoa ei sovelleta verkkoalustojen tarjoajiin, jotka antavat kuluttajille mahdollisuuden tehdä etäsopimuksia sellaisten elinkeinonharjoittajien kanssa, joilla on aiemmin ollut suosituksessa 2003/361/EY määritellyn mikroyrityksen tai pienen yrityksen asema, kyseisen aseman menettämistä mainitun suosituksen 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti seuraavien 12 kuukauden ajan, paitsi jos ne ovat 33 artiklan mukaisia erittäin suuria verkkoalustoja.

2. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, tätä jaksoa sovelletaan verkkoalustojen tarjoajiin, jotka antavat kuluttajille mahdollisuuden tehdä etäsopimuksia elinkeinonharjoittajien kanssa ja jotka on nimetty 33 artiklan mukaisiksi erittäin suuriksi verkkoalustoiksi, riippumatta siitä, katsotaanko kyseisten elinkeinonharjoittajien olevan mikroyrityksiä tai pieniä yrityksiä.

Elinkeinonharjoittajien jäljitettävyys

1. Verkkoalustojen, jotka antavat kuluttajille mahdollisuuden tehdä etäsopeimuksia elinkeinonharjoittajien kanssa, on varmistettava, että elinkeinonharjoittajat voivat käyttää kyseisiä verkkoalustoja viestiäkseen tuotteista tai palveluista tai tarjotakseen niitä unionissa oleville kuluttajille ainoastaan, jos ne ovat ennen niiden palvelujen käyttöä näihin tarkoituksiin saaneet elinkeinonharjoittajaan soveltuvien osin seuraavat tiedot:

- a) elinkeinonharjoittajan nimi, osoite, puhelinnumero ja sähköpostiosoite;
- b) jäljennös elinkeinonharjoittajan tunnistusasiakirjasta tai muusta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 910/2014 ⁽⁴⁰⁾ 3 artiklassa määritellystä sähköisestä tunnistamisesta;

⁽⁴⁰⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 910/2014, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014, sähköisestä tunnistamisesta ja sähköisiin transaktioihin liittyvistä luottamuspalveluista sisämarkkinoilla ja direktiivin 1999/93/EY kumoamisesta (EUVL L 257, 28.8.2014, s. 73).

- c) elinkeinonharjoittajan maksutilitiedot;
- d) jos elinkeinonharjoittaja on merkitty kaupparekisteriin tai vastaavaan julkiseen rekisteriin, se kaupparekisteri, johon elinkeinonharjoittaja on merkitty, ja elinkeinonharjoittajan rekisterinumero tai muu vastaava tunniste kyseisessä rekisterissä;
- e) elinkeinonharjoittajan antama omaehtoinen vakuutus, jossa tämä sitoutuu tarjoamaan ainoastaan sellaisia tuotteita tai palveluja, jotka ovat sovellettavien unionin oikeuden sääntöjen mukaisia.

Johtopäätökset 1/2

- Päivitetty FAQ-asiakirja paikkaa joukon käytännön tulkinta-aukkoja
 - Vanha varasto
 - Mukana seuraavan asiakirjan käyttöala
 - Jäljitettävyyden tarkkuustaso
 - Teknisen dokumentaation siirtämättömyys
 - Puhtaan kauttakulun poissulkeminen
 - Suhde FIC-asetukseen
 - Kuljetuspakkauksia koskeva määritelmäesimerkki
 - ADR-poikkeus uudelleentäytettäville teräksisille kaasusylintereille
- EN 13428:2004-standardia koskeva muutos tarjoaa toimijoille puolustettavissa olevan tulkinnallisen lähtökohdan artiklan 5 kohdan 1 mukaisten huolta aiheuttavien aineiden arvioinnissa siihen saakka, kunnes päivitetty yhdenmukaistettu standardi tulee saataville

Johtopäätökset 2/2

- Puutteet ovat kuitenkin osin edelleen ratkaisematta
 - Artiklan 5 kohdan 5 PFAS-järjestelmältä puuttuvat edelleen yhdenmukaistettu testausmenetelmä ja määritelty vaatimustenmukaisuuden arviointimenettely
 - Liitteen V soveltamisalaa ja sen soveltamista yhdistelmä rakenteisiin, kuten kuppeihin ja elintarvikepakkauksiin, ei käsitellä.
- Useat täsmennykset muuttavat jälkikäteen aikaisempaa tulkintakehystä
- Luku XVI täytäntöönpanosta voidaan nähdä hiljaisena tunnustuksena koko PPWR-asetuksen perusongelmasta; EU-komissio on valmistellut asetuksen ilman kunnollisia pohjatietoja ja ymmärrystä siitä, mitä on tekemässä.
- Johtaako komission kehoitus kansallisille viranomaisille valvontaympäristöön, joka suojaa toimijoita myöhäisen ohjeistuksen seurauksilta, ratkaistaan käytännössä jäsenvaltio kerrallaan 12. elokuuta 2026 jälkeisinä kuukausina.

SPY ympäristötoimikunta 16.9.2026

1. Kokouksen avaus
2. Edellisen kokouksen muistio
3. Katsaus pakkausalaan koskevaan sääntelyyn
 - Pakkaus- ja pakkausjäteasetus PPWR:
 - FAQ 1.8.2026
4. Pakkausten tuottajavastuu
 - Tuottajayhteisöjen ja Ringin kuulumiset
5. SPY:n koulutukset ja tapahtumat
6. Muut asiat
 - Suomen kiertotalouslain valmistelu ja EU:n kiertotalousasetus
7. Seuraavat kokoukset
8. Kokouksen päättäminen

SPY ympäristötoimikunta 16.9.2026

1. Kokouksen avaus
2. Edellisen kokouksen muistio
3. Katsaus pakkausalaan koskevaan sääntelyyn
 - Pakkaus- ja pakkausjäteasetus PPWR:
 - FAQ 1.8.2026
4. Pakkausten tuottajavastuu
 - Tuottajayhteisöjen ja Ringin kuulumiset
5. SPY:n koulutukset ja tapahtumat
6. Muut asiat
 - Suomen kiertotalouslain valmistelu ja EU:n kiertotalousasetus
7. Seuraavat kokoukset
8. Kokouksen päättäminen

Tulevat koulutukset

9.9.2026 [Pakkausalan peruskurssi](#)

21.10. PPWR-kliniikka, osa 1: Pakkausvalmistajan vastuut, dokumentaatio ja EU-DoC

10.11.2026 [PackSummit](#)

17.–18.3.2027 [Flexo&Print Forum](#)

1.6.2027 [Ympäristöseminaari](#)

SPY ympäristötoimikunta 16.9.2026

1. Kokouksen avaus
2. Edellisen kokouksen muistio
3. Katsaus pakkausalaan koskevaan sääntelyyn
 - Pakkaus- ja pakkausjäteasetus PPWR:
 - FAQ 1.8.2026
4. Pakkausten tuottajavastuu
 - Tuottajayhteisöjen ja Ringin kuulumiset
5. SPY:n koulutukset ja tapahtumat
6. Muut asiat
 - Suomen kiertotalouslain valmistelu ja EU:n kiertotalousasetus
7. Seuraavat kokoukset
8. Kokouksen päättäminen

EU:n Horisontti Eurooppa -ohjelman rahoittamien tutkimus- ja innovaatiohankkeiden tuloksiin perustuvat julkaisut **"Research and Innovation Projects Supporting the Circular Economy Act"**

Julkaisusarjan kukin raportti keskittyy yhteen seuraavista teema-alueista:

1. kiertotaloutta edistävät julkiset hankinnat (Circular Public Procurement, CPP)
2. laajennettu tuottajavastuu (Extended Producer Responsibility, EPR)
3. kierrätetyn ja biopohjaisen materiaalin käyttö sekä jätestatuksen päättymiskriteerit (End-of-Waste, EoW)
4. sähkö- ja elektroniikkaromu (WEEE) sekä kriittisten raaka-aineiden talteenotto
5. rajat ylittävät ja alueelliset aloitteet

Käytännön toteutushankkeista kerätyt kohdennetut suositukset tarjoavat arvokasta tietoa valmisteilla olevaa kiertotalouslakia varten. Ne tukevat Euroopan siirtymää kohti kiertotaloutta tavalla, joka on käytännönläheinen, johdonmukainen ja koko järjestelmää uudistava.

Research & Innovation projects supporting the Circular Economy Act

Focus Area: Extended producer responsibility

Independent Expert Report

Axel Darut, Circular economy policy consultant - Circulearth

EPR-julkaisun yhteenveto

- Tulevassa Circular Economy Actissa (CEA) on uudistettava tuottajavastuujärjestelmän (EPR) sääntely perusteellisesti. Keskeisin uudistus on digitaalisen tuotepassin (DPP) tekeminen pakolliseksi valvonta- ja todentamisvälineeksi, jotta tuotteiden materiaalit, kestävyys ja kierrätettävyyys voidaan jäljittää tarkasti ja tuottajamaksut kohdentaa oikeudenmukaisesti.
- EU:n tulisi vähentää jäsenmaiden välistä hallinnollista hajanaisuutta luomalla yhtenäinen digitaalinen raportointijärjestelmä ja harmonisoidut raportointivaatimukset. Verkkokauppapaikoille olisi myös asetettava tuottajavastuuta vastaavat velvoitteet vapaamatkustajaongelman poistamiseksi. Tuottajamaksujen tulee kattaa täysimääräisesti roskaantumisen siivouksen ja sekajätteen käsittelyn todelliset kustannukset polluter pays -periaatteen mukaisesti.
- EPR:stä tehokas teollisuuspoliittinen ohjauskeino, joka vahvistaa EU:n strategista omavaraisuutta pitämällä arvokkaat materiaalit ja kierrätysraaka-aineet EU:n sisämarkkinoilla. Tämän tueksi ekomodulaation kautta perittävät maksut tulisi yhdistää kannustimiin, kuten arvonlisäveron alennuksiin korjauspalveluissa, käytettyjen tuotteiden kaupassa ja kierrätysraaka-aineiden käytössä.
- Teknologia ei enää ole kiertotalouden suurin este, sillä edistyneet kierrätys-, purku- ja jäljitettävyyssratkaisut ovat jo teollisessa käytössä. Suurin ongelma on markkinahäiriö: neitseelliset raaka-aineet ovat edelleen liian halpoja verrattuna kierrätettyihin materiaaleihin, ja tuottajavastuu on pirstoutunut kansallisiin järjestelmiin.
- EU:n kiertotaloussäädös (CEA) tarjoaa ainutlaatuisen mahdollisuuden korjata nämä rakenteelliset ongelmat.
 - Saastuttaja maksaa –periaate
 - Digitaalinen jäljitettävyyys
 - Harmonisoidut maksujärjestelmät ja
 - Sujuvat rajat ylittävät materiaalivirrat

SPY ympäristötoimikunta 16.9.2026

1. Kokouksen avaus
2. Edellisen kokouksen muistio
3. Katsaus pakkausalaan koskevaan sääntelyyn
 - Pakkaus- ja pakkausjäteasetus PPWR:
 - FAQ 1.8.2026
4. Pakkausten tuottajavastuu
 - Tuottajayhteisöjen ja Ringin kuulumiset
5. SPY:n koulutukset ja tapahtumat
6. Muut asiat
 - Suomen kiertotalouslain valmistelu ja EU:n kiertotalousasetus
7. Seuraavat kokoukset
8. Kokouksen päättäminen

Seuraava kokous

- Ti 3.11.2026 klo 9-12

SPY ympäristötoimikunta 16.9.2026

1. Kokouksen avaus
2. Edellisen kokouksen muistio
3. Katsaus pakkausalaan koskevaan sääntelyyn
 - Pakkaus- ja pakkausjäteasetus PPWR:
 - FAQ 1.8.2026
4. Pakkausten tuottajavastuu
 - Tuottajayhteisöjen ja Ringin kuulumiset
5. SPY:n koulutukset ja tapahtumat
6. Muut asiat
 - Suomen kiertotalouslain valmistelu ja EU:n kiertotalousasetus
7. Seuraavat kokoukset
8. Kokouksen päättäminen